

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

DIR

Hi ha molt a dir, moltíssim, però hi ha tanta gent que ha dit tant i tan ben dit que quan t'ho penses bé, cada cop tens menys ganes de dir res. Hi ha tant escrit i tant per llegir que a més llegeixes i a més escrius, més lluny et trobes de saber explicar allò que vols dir amb la saviesa dels que ho han dit abans que tu. I és que la nostra ment parladora no ens deixa tranquils: parlem amb nosaltres mateixos constantment (és clar, no podem pensar sense parlar ni podem parlar sense pensar) i cal treure en fora tot el que ens bull per dintre. Aquesta necessitat de xerrameca, de dir i de parlar, pot ser que ens ofegui dins del nostre propi garbuix de paraules i pensaments. Ha arribat el moment de fer callar la ment, de no dir res, gairebé de no pensar, tan sols de sentir i existir, una mena de fluir nul d'idees i mut de paraules.

Febrer 2020